EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.5.2012
COM(2012) 306 final

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om Österrikes nationella reformprogram för 2012

och om avgivande av rådets yttrande om Österrikes stabilitetsprogram för 2011-2016

{SWD(2012) 306 final}

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om Österrikes nationella reformprogram för 2012

och om avgivande av rådets yttrande om Österrikes stabilitetsprogram för 2011-2016

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken[1], särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation[2],

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,[3]

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

efter samråd med ekonomiska och finansiella kommittén, och

av följande skäl:

(1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet Europeiska kommissionens förslag till ny strategi för sysselsättning och tillväxt – Europa 2020. Strategin bygger på en förstärkt samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder måste vidtas för att öka Europas potential för hållbar tillväxt och konkurrenskraft.

(2) Rådet antog den 13 juli 2010 en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik[4], vilka tillsammans utgör de så kallade integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.

---

1 EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.
2 COM(2012) 306 final.
3 P7_TA(2012)0048 och P7_TA(2012)0047.
4 Rådets beslut 2012/238/EU av den 26 april 2012.

(3) Den 12 juli 2011 antog rådet en rekommendation om Österrikes nationella reformprogram för 2011 och avgav ett yttrande om Österrikes uppdaterade stabilitetsprogram för 2011–2014.

(4) Kommissionen antog den 23 november 2011 den andra årliga tillväxtöversikten, vilket inledde den andra europeiska planeringsterminen med integrerad politisk förhandssamordning förankrad i Europa 2020-strategin. Den 14 februari 2012 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, *Rapporten om varningsmekanismen*[5], i vilken Österrike inte finns med bland de medlemsstater för vilka en närmare granskning skulle göras.

(5) Den 2 mars 2012 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för säkerställande av finansiell stabilitet, konsolidering av de offentliga finanserna och tillväxtfrämjande åtgärder. Europeiska rådet underströk behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande finanspolitisk konsolidering, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.

(6) Den 2 mars 2012 uppmanade Europeiska rådet också de medlemsstater som deltar i europluspakten att i tid lägga fram sina åtaganden, så att de kan ta med dem i sina stabilitets- eller konvergensprogram och nationella reformprogram.

(7) Den 24 april 2012 lade Österrike fram sitt stabilitetsprogram för perioden 2011–2016, och den 25 april 2012 sitt nationella reformprogram för 2012. De båda programmen har bedömts samtidigt för att man ska kunna ta hänsyn till olika kopplingar mellan dem.

(8) Baserat på bedömningen av 2012 års stabilitetsprogram enligt rådets förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att det makroekonomiska scenario som ligger till grund för programmets beräkningar av de offentliga finanserna kan betecknas försiktigt för åren 2012 och 2013. För 2014–2016 är scenariot mer optimistiskt, med en beräknad genomsnittlig BNP-tillväxt på 2,1 %, vilket är genomgående högre än nuvarande uppskattningar av potentiell tillväxt. Syftet med den finanspolitiska strategi som skisseras i programmet är att senast 2013 korrigera det alltför stora underskottet och att senast 2016 nå det medellångsiktiga målet för de offentliga finanserna. Man har i programmet ändrat det medellångsiktiga målet från att nå en balanserad budget över en konjunkturcykel till ett strukturellt underskott på 0,45 % av BNP, vilket korrekt återspeglar stabilitets- och tillväxtpaktens krav. Den planerade korrigeringen av det alltför stora underskottet är i linje med tidsfristen som fastställdes i den rekommendation som rådet utfärdade i december 2009 inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott. Den årliga genomsnittliga finanspolitiska ansträngningen på 0,5 % av BNP under perioden 2011–2013, som baseras på det (omräknade) strukturella saldot i de offentliga finanserna[6], är dock lägre än den ansträngning på 0,75 % av BNP som rekommenderats av rådet. De planerade strukturella framstegen mot det medellångsiktiga målet är tillräckliga för 2015, men lägre än det årliga riktmärke på 0,5 % av BNP som anges i stabilitets- och tillväxtpakten för 2014 och

---

5 COM(2012) 68 final.

6 Konjunkturrensat saldo exklusive engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder enligt den omräkning som gjorts av kommissionen på grundval av uppgifterna i programmet, med användning av den allmänt vedertagna metoden.

2016. Den beräknade tillväxttakten för de offentliga utgifterna för 2014–2015 ligger dock i linje med riktmärket för utgifter i stabilitets- och tillväxtpakten, om man tar hänsyn till diskretionära åtgärder på inkomstsidan. Det finns dock risker i anslutning till de finanspolitiska målen, både på inkomst- och utgiftssidan. Det är t.ex. svårt att kvantifiera effekten på de offentliga finanserna av vissa åtgärder eftersom den beror på utfallet i det enskilda fallet. Det finns ännu inga detaljuppgifter om skatten på finansiella transaktioner eftersom lagstiftningen ännu inte har antagits. De planerade besparingarna på nivåerna under nationell nivå har inte fastställts. Enligt programmet kommer skuldkvoten, som uppgick till 72,2 % i slutet av 2011, att öka till 75,3 % 2013 för att därefter gradvis sjunka till 70,6 % 2016. När det gäller det riktmärke för skuldminskning som anges i stabilitets- och tillväxtpakten kommer Österrike att befinna sig i en övergångsperiod under åren 2014–2016, och de planer som presenteras i programmet verkar innebära tillräckliga framsteg i riktning mot uppfyllande av riktmärket. Denna prognos är dock förknippad med risker till följd av dels de växande skulderna i statsägda företag som inte räknas till den offentliga sektorn, dels eventuella ytterligare belastningar till följd av offentliga stödåtgärder för banksektorn.

(9) Genom antagandet av det senaste paketet för finanspolitisk konsolidering har Österrike slagit in på en väg mot hållbarare offentliga finanser. Åtgärderna i paketet omfattar dock inte någon mer omfattande förenkling av de finanspolitiska relationerna mellan federala, regionala och lokala myndigheter, vilket allmänt betraktas som en källa till stora potentiella besparingar. En principöverenskommelse har nåtts mellan de federala och regionala myndigheterna om centraliserad finansiering av hälso- och sjukvård, men detaljerna i detta måste ännu förhandlas fram.

(10) För att höja den faktiska pensionsåldern har Österrike antagit reformer som i huvudsak syftar till att göra det svårare att komma in i systemet med invalidpension. Man har inte tagit upp frågan om att påskynda harmoniseringen av den lagstadgade pensionsåldern mellan män och kvinnor. Denna planeras för närvarande till 2024–2033. Anställbarheten hos äldre arbetstagare och företagskulturen i fråga om aktivt åldrande är andra områden där det fortfarande finns utrymme för förbättringar. Det är möjligt att de åtgärder som föreslås inte räcker till för att avsevärt höja den faktiska pensionsåldern.

(11) Utvecklingen på den österrikiska arbetsmarknaden har varit mycket positiv, vilket bekräftas av att landet har haft den lägsta arbetslöshetsnivån i EU under 2010 och 2011. Landets arbetskraftsreserv förväntas dock krympa från 2020 och framåt. Österrike måste därför sträva efter att fullt ut ta vara på potentialen hos befolkningen i förvärvsaktiv ålder genom att ta tag i problemen med låg sysselsättningsgrad bland äldre arbetstagare och det stora utnyttjandet av systemen med förtida pensionering och invalidpension, de höga skatterna och sociala avgifterna på arbetsinkomster, och den relativt höga andelen kvinnor i låglöne- och deltidsarbeten. Dessutom utnyttjas inte den fulla potentialen hos människor med invandrarbakgrund på grund av låga studieresultat eller svårigheter med erkännande av färdigheter som förvärvats utomlands. Utbildningsresultat enligt undersökningar utförda av Pisa (*Programme for International Student Assessment*) ligger under EU-genomsnittet, och effekten av socioekonomisk bakgrund på studieresultat är särskilt markerad. Ett ständigt ökande antal studerande på grund av stor inkommande mobilitet (”massuniversitet”) och en hög andel studerande som hoppar av (ca 40 %) är fortfarande de största utmaningarna, liksom en betydande underfinansiering.

(12) Österrike ligger bra till i fråga om konkurrenskraft och produktivitet. Det finns dock relativa strukturella svagheter på flera områden, och dessa kan slå mot den långsiktiga tillväxtpotentialen. Konkurrensen inom tjänstesektorn har inte i någon större grad bidragit till den inhemska efterfrågan. Problemen med höga priser för nätåtkomst och snedvridande beteende hos etablerade företag (vilket försvårar marknadstillträde samt hämmar konkurrens och innovation) har inte behandlats. Det finns fortfarande omotiverade restriktioner för de fria yrkena: antalet reglerade yrken som Österrike meddelat kommissionen ligger betydligt över EU-genomsnittet. Man bör göra en bedömning av huruvida regleringen av dessa yrken är motiverad och proportionell. Det har inte skett några påtagliga framsteg i fråga om Österrikes åtagande att stärka den federala konkurrensmyndigheten. Tjänstedirektivet har slutligen genomförts genom antagandet av en ”övergripande” lag och genom förändringar av lagstiftningen på delstatsnivå, i enlighet med rådets rekommendationer från 2011.

(13) Den österrikiska finanssektorn står inför speciella problem på grund av bankernas stora exponering mot länderna i Central-, Öst- och Sydösteuropa i kombination med en fortsatt risk för försämring av tillgångarnas kvalitet i flera av dessa ekonomier. Beslut med gränsöverskridande konsekvenser måste föregås av informationsutbyte och samordning med de berörda ländernas tillsynsmyndigheter. Myndigheterna måste också i fortsättningen noga övervaka samt omstrukturera de banker som har erhållit offentligt stöd, särskilt de kreditinstitut som har förstatligats.

(14) Österrike har gjort flera åtaganden inom europluspakten. Dessa åtaganden, och genomförandet av åtagandena från 2011, avser att främja sysselsättningen, förbättra konkurrenskraften och öka de offentliga finansernas hållbarhet. Kommissionen har utvärderat genomförandet av åtagandena inom europluspakten. Resultaten av denna utvärdering har beaktats i rekommendationerna.

(15) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen gjort en omfattande analys av Österrikes ekonomiska politik. Den har bedömt stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet. Den har beaktat inte bara programmens relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Österrike, utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i EU genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–7 nedan.

(16) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat Österrikes stabilitetsprogram, och dess yttrande[7] avspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Österrike att vidta följande åtgärder under perioden 2012–2013:

1. Genomföra 2012 års budget som planerat och förstärka och grundligt genomföra den finanspolitiska strategin för 2013 och framåt; i tillräcklig mån ange åtgärder (särskilt på nivån under den nationella) för att i tid korrigera det alltför stora underskottet och utföra den genomsnittliga årliga strukturella anpassningar som anges i rådets rekommendationer inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott. Därefter

[7] I enlighet med artikel 5.2 i rådets förordning (EG) nr 1466/97.

säkerställa en tillräcklig strukturell anpassning så att tillräckliga framsteg kan göras mot det finanspolitiska målet på medellång sikt, inklusive nå riktmärket för utgifter.

2. Vidta ytterligare åtgärder för att stärka den nationella finanspolitiska ramen genom att klargöra ansvarsområdena på federal, regional och lokal myndighetsnivå, särskilt genom att genomföra konkreta reformer för att förbättra organisation, finansiering och effektivitet inom hälso- och sjukvården samt utbildningsväsendet.

3. Påskynda harmoniseringen av den lagstadgade pensionsåldern mellan män och kvinnor; öka anställbarheten bland äldre arbetstagare och noga övervaka genomförandet av de nya reformer som ska göra det svårare att lämna arbetsmarknaden i förtid, så att man kan säkerställa att den lagstadgade och faktiska pensionsåldern höjs i takt med den förväntade livslängden.

4. Vidta åtgärder för att minska den faktiska bördan av skatter och sociala avgifter på arbete, särskilt för låginkomsttagare, i syfte att öka sysselsättningsgraden för äldre personer och kvinnor, och med tanke på behovet att motverka effekterna av demografiska förändringar på den förvärvsarbetande befolkningen. Genomföra en budgetneutral skatteväxling mot skatter på fast egendom och miljöskatter. Minska de stora inkomstskillnaderna mellan män och kvinnor och öka möjligheterna till heltidsarbete för kvinnor, särskilt genom en utbyggd barn- och äldreomsorg.

5. Vidta ytterligare åtgärder för att förbättra utbildningsresultaten, särskilt hos missgynnade barn och ungdomar. Vidta åtgärder för att minska avhoppen inom den högre utbildningen.

6. Vidta ytterligare åtgärder för att främja konkurrensen inom tjänstesektorn genom att ta bort hinder för marknadstillträde inom kommunikations- och transportsektorn samt på slutkundsmarknaderna för energi. Ta bort omotiverade restriktioner för tillträde till de fria yrkena. Öka konkurrensmyndigheternas befogenheter och påskynda genomförandet av reformen av konkurrenslagstiftningen.

7. Påskynda omstruktureringen av de banker som erhöll offentligt stöd, men samtidigt undvika skuldsanering. Ytterligare förbättra samarbete och samordning med finansiella tillsynsmyndigheter i andra länder när det gäller nationella policybeslut.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande